

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010497
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6719010497.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou v trestnej veci obžalovaného 1/ a 2/ ako spolupáchateľov podľa § 20 Tr. zákona pre zločin: ublíženie na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona a prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.01.2021 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný

2/ B. S. C.. XX.XX.XXXX A. Ž.Y. C. N., D. S. M. XXX/XX, H., D..Č.. A. Ú. X. Ú. S. S., L. O.

je vinný, že

dňa 29.08.2017 v presne nezistenom čase od 00.00 h do 01.20 h v obci O. L. H. po predchádzajúcej dohode sa spoločne s obžalovaným B. C. vlámali do rodinného domu č. XXX, ktorého majiteľkou je B. A., C.. X.X.XXXX tým spôsobom, že spoločne vytlačili plastové okno vedúce do kotolne, cez ktoré do priestorov rodinného domu vnikol B. C., ktorý následne na prízemí rodinného domu otvoril veľké okno, cez ktoré do domu vnikol B. S., následne prechádzali jednotlivými miestnosťami, ktoré prehľadávali, pričom v jednej z miestností domu našiel B. S. spať majiteľku domu B. A., ktorú fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udieral rukami do oblasti tváre a dusil ju paplónom, pričom po tom ako sa B. A. jeho útoku bránila od svojho konania upustil a z domu spolu s B. C. ušli, čím spôsobil majiteľke domu B. A., C.. XX.XX.XXXX, D. S. O. XXX, L. H. zranenia a to otras mozgu, zlomeninu dolného konca vretennej kosti s posunom, zlomeninu dolného konca laktvej kosti s posunom, roztrhnutie väzivového spojenia medzi kosťami zápästia a to kosťou člnkovitou akosťou polmesiačkovitou, tržnú ranu na čele vľavo siahajúcu do obočia, mnohopočetné pomliaždeniny tváre s podliatinami, pomliaždenie hrudníka v oblasti prsníkov s podliatinami, pomliaždenie brucha s podliatinou a pomliaždenie pravého kolena s podliatinou, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia a v trvaní 100 dní a škodu poškodením okna rodinného domu vo výške 50 €,

kde uvedeného konania sa B. S. dopustil napriek tomu, že bol

- pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 3T 75/03 zo dňa 10.09.2004, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do I. NVS, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1Pp 81/05 dňa 29.07.2005 so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov,

- pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a iné odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 160/11 zo dňa 30.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To 54/12 zo dňa 04.07.2012, za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu

odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, kde z uvedeného výkon bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Košice I. sp. zn. 4 Pp 50/16 dňa 25.07.2016 so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov,

t e d a

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pričom bol za takýto trestný čin uvedený v ustanovení § 47 ods. 2 Trestného zákona dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania
- vlámaním,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona pričom obžalovaný 2/Marek Berger ako páchatel' za dokonaný trestný čin podľa § 47 ods. 2 Tr. zákona

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 46, § 47 ods. 2 Tr. zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného 2/ na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému B. S. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/38/2018 zo dňa 11.04.2018, právoplatný dňa 26.04.2018, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných častiach zostáva trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/38/2018 zo dňa 11.04.2018, právoplatný dňa 26.04.2018 n e z m e n e n ý .

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému 2/ ukladá ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd ukladá obžalovanému 2/ trest prepadnutia veci - 1 ks slnečné okuliare.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát - Slovenská republika.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému 2/ B. S. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenej B. A., C.. XX.XX.XXXX, D. S. O. XXX škodu titulom bolestného vo výške 4.652 €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému 2/ B. S. u k l a d á povinnosť nahradiť Q. H. M. Š. D. M. H. O. B. A. vo výške 3.553,63 €.

Obžalovaný

1/ B. C. C.. XX.XX.XXXX A. H., D. S. Q., L. H., D..Č.. Ú. S. S. - I., L. O.

j e v i n n ý , ž e

dňa 29.08.2017 v presne nezistenom čase od 00.00 ho do 01.20 h v obci O. L. H. po predchádzajúcej dohode sa spoločne s obžalovaným B. S. vlámali do rodinného domu č. 227, ktorého majiteľkou je B. A., C.. X.X.XXXX tým spôsobom, že spoločne vytlačili plastové okno vedúce do kotolne, cez ktoré do priestorov rodinného domu vnikol B. C., ktorý následne na prízemí rodinného domu otvoril veľké okno, cez ktoré do domu vnikol B. S., následne prechádzali jednotlivými miestnosťami, ktoré prehľadávali, čím spôsobil majiteľke domu B. A., C.. XX.XX.XXXX, D. S. O. XXX, L. H. škodu poškodením okna rodinného domu vo výške 50 €,

t e d a

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania
- vlámaním,

č í m s p á c h a l

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného 1/ na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému B. C. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/158/2018 zo dňa 12.06.2019, právoplatný dňa 12.06.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných častiach zostáva trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/158/2018 zo dňa 12.06.2019, právoplatný dňa 12.06.2019 n e z m e n e n ý .

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona súd obžalovanému 1/ ukladá ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému 1/ B. C. a obžalovanému 2/ B. S. u k l a d á povinnosť nahraďiť spoločne a nerozdielne poškodenej B. A., C.. XX.XX.XXXX, D. S. O. XXX škodu poškodením okna rodinného domu vo výške 50,-Eur (päťdesiat eur).

naproti tomu

Obžalovaný 1/ B. C.

sa podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen č. k. 3 Pv 394/17/6611-91 zo dňa 08.08.2019, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že počas toho ako sa dňa 29.08.2017 v presne nezistenom čase od 00.00 ho do 01.20 h v obci O. L. H. po predchádzajúcej dohode spoločne s obžalovaným B. S. vlámali do rodinného domu č. XXX,

ktorého majiteľkou je B. A., C.. X.X.XXXX a kde následne prechádzali jednotlivými miestnosťami, ktoré prehľadávali, keď v jednej z miestností domu našiel B. S. spať majiteľku domu B. A., ktorú fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udieral rukami do oblasti tváre a dusil ju paplónom, pričom po tom ako sa B. A. jeho útoku bránila od svojho konania upustil a z domu spolu s B. C. ušli, čím spôsobili majiteľke domu B. A., C.. XX.XX.XXXX, D. S. O. XXX, L. H. zranenia a to otras mozgu, zlomeninu dolného konca vretennej kosti s posunom, zlomeninu dolného konca laktvej kosti s posunom, roztrhnutie väzivového spojenia medzi kosťami zápästia a to kosťou člnkovitou akosťou polmesiačkovitou, tržnú ranu na čele vľavo siahajúcu do obočia, mnohopočetné pomliaždeniny tváre s podliatinami, pomliaždenie hrudníka v oblasti prsníkov s podliatinami, pomliaždenie brucha s podliatinou a pomliaždenie pravého kolena s podliatinou, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia a v trvaní 100 dní

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný 1/ B. C..

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala pod č. 3Pv 394/17/6611-91 dňa 09.08.2019 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obžalovaných 1/ a 2/ ako spolupáchateľov podľa § 20 Tr. zákona pre zločin: ublíženie na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, pričom u B. S. ako páchatel' za dokonaný trestný čin podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona a prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 29.08.2017 v presne nezistenom čase od 00.00 h do 01.20 h v obci O. L. H. po predchádzajúcej dohode sa spoločne vlámali do rodinného domu č. XXX, ktorého majiteľkou je B. A., C.. X.X.XXXX tým spôsobom, že spoločne vytlačili plastové okno vedúce do kotolne, cez ktoré do priestorov rodinného domu vnikol B. C., ktorý následne na prízemí rodinného domu otvoril veľké okno, cez ktoré do domu vnikol B. S., následne prechádzali jednotlivými miestnosťami, ktoré prehľadávali, pričom v jednej z miestností domu našiel B. S. spať majiteľku domu B. A., ktorú fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udieral rukami do oblasti tváre a dusil ju paplónom, pričom po tom ako sa B. A. jeho útoku bránila od svojho konania upustil a z domu spolu s B. C. ušli, čím spôsobili majiteľke domu B. A., C.. XX.XX.XXXX, D. S. O. XXX, L. H. zranenia a to otras mozgu, zlomeninu dolného konca vretennej kosti s posunom, zlomeninu dolného konca laktvej kosti s posunom, roztrhnutie väzivového spojenia medzi kosťami zápästia a to kosťou člnkovitou akosťou polmesiačkovitou, tržnú ranu na čele vľavo siahajúcu do obočia, mnohopočetné pomliaždeniny tváre s podliatinami, pomliaždenie hrudníka v oblasti prsníkov s podliatinami, pomliaždenie brucha s podliatinou a pomliaždenie pravého kolena s podliatinou, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia a v trvaní 100 dní a škodu poškodením okna rodinného domu vo výške 50 €, kde uvedeného konania sa B. S. dopustil napriek tomu, že bol pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 3T 75/03 zo dňa 10.09.2004, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do I. NVS, z výkonu ktorého bol podmienienečne prepustený Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1Pp 81/05 dňa 29.07.2005 so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov a pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a iné odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 160/11 zo dňa 30.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To 54/12 zo dňa 04.07.2012, za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, kde z uvedeného výkon bol podmienienečne prepustený Okresným súdom Košice I. sp. zn. 4 Pp 50/16 dňa 25.07.2016 so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov.

Obžalovaný 1/ vo vzťahu ku skutkom, ktoré mu boli kladené za vinu v obžalobe na prvom hlavnom pojednávaní uviedol, že nepopiera spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody, ale nie je stotožnený s tým, že je mu kladený za vinu aj trestný čin ublíženia na zdraví. Po zmene v osobe samosudkyne obžalovaný 1/ po výzve súdu podľa § 277a Tr. poriadku so zmenou súhlasil.

Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný 2/ prišiel za ním, že mu je známe miesto kde je väčšia finančná hotovosť a to rodinný dom v O.. Povedal mu, že v tomto dome nikto nebýva a že vlastníčka domu má ešte iný dom niekde inde asi na O. alebo v jeho okolí, kde má bývať. V čase skutku bol na mieste prvý krát. Išli tam s odstupom niekoľkých dní po tejto informácii od obžalovaného 2/. Ďalej uviedol, že zobral mamine auto N. Y. XX bielej farby, ktoré šoféroval S., nakoľko on nemal a

ani nemá vodičský preukaz. Na presný čas si už nepamätá, bola už tma isto bolo po 22.00 h., keď išli do O.. Na aute išli len oni dvaja. Tiež uviedol, že svedka B. S. vidí prvý krát. Vozidlo odstavili pred obchodom. Obžalovaný 2/ vedel číslo rodinného domu, tento ho na miesto priviedol, do dvora prešli cez plot vedúci do záhrady. Po príchode do rodinného domu hľadali ako do domu vojdú. Do domu vošiel cez prvé plastové okno, to okno bolo úzke, ono bolo otvorené na vetračku, mal problém cez neho vojsť. Následne otvoril obžalovanému 2/ okno na chodbe, cez ktoré aj on vošiel do domu. Obidvaja mali na rukách nejaké rukavice. Ďalej uviedol, že obžalovaný 2/ mal slnečné okuliare na hlave a mal aj určite šiltovku. Obžalovaný 2/ mal obuté biele tenisky, nespomína si čo mal oblečené. On sám mal čiapku a kapucňu, maskáče, ale čo presne mal oblečené si nepamätá. Keď vošli do domu išli hneď na poschodie, kto išiel ako prvý si už nespomína. Následne prešiel na poschodí izby, bolo ich 4 alebo 5, hľadal hotovosť, všetko v izbách prehľadával, ale nič som nenašiel. Obžalovaný 2/ vynášal z izieb rôzne veci, kabelky, kožuchy a značkové šatstvo. Obidvaja používali tlmené svetlo-baterku. Keď sa pýtal obžalovaného 2/ kde sú peniaze, on mu hovoril, že tam určite niekde budú. Nato zišli na prízemie, tu boli asi 2 izby, presný počet nevie. Aj tu videl už povynášané nejaké veci. Keď sa nachádzal pri prahu dverí miestnosti, videl, že obžalovaný 2/ niečo drží v ruke, nevedel to hneď identifikovať. Potom započul výkrik pani, ako presne vykrikla si už nepamätá. Bolo to zároveň v čase, keď zbadal, že obžalovaný drží niečo v ruke. Obžalovaný mu bol vtedy chrbtom, videl tam posteľ, na ktorej bola tá pani. Videl, že obžalovaný 2/ sa na ňu zahnal pravou rukou. Táto asi v tom okamihu podľa neho už sedela. Nevidel kde smeroval úder obžalovaného 2/, keďže tento mu stál chrbtom. Keď toto videl zbabelo utiekol, nakoľko spanikáril, bol v šoku z celej situácie. Utekol cez okno, ktoré predtým otvoril obžalovanému 2/ a cez ktoré tento aj do domu vošiel. Utekal cez bránu k autu. Asi do minúty až minúty a pol prišiel za ním do auta aj obžalovaný 2/. Boli v aute len oni dvaja, bol v šoku, preto sa začali s obžalovaným 2/ hádať. Hneď na vozidle odišli, išli ku nemu domov, vtedy býval na M.. Vo H. C. M. mu obžalovaný 2/ v aute povedal, že stratil okuliare aj korenie, ktoré mal u seba. On sám mal tiež u seba korenie za účelom zahľadania stôp. Po príchode ku nemu domov obžalovanému 2/ požičal tenisky, nakoľko ho o to požiadal, nepovedal mu dôvod. Obžalovaný 2/ ho stále kontaktoval telefonicky, ale hlavne cez internet. Asi po týždni sa s ním stretol na základe ich dohody kedy mu vonku pred domom v B. vrátil tie tenisky, bolo to za prítomnosti L. alebo L. W., S. P., H., bol to bývalý policajt. On sa už po tomto s obžalovaným 2/ odmietol stretnúť, hoci ho tento neustále kontaktoval. Asi po mesiaci mu obžalovaný 2/ znovu volal s tým, že má pre neho dobrú správu. Myslel si, že našiel stratené veci zo skutku, ale obžalovaný 2/ mu povedal, že našiel vo H. nejaké kľúče na parapete a pýtal sa ho, či s ním pôjde do ďalšej vlámačky. Nato mu neslušne odpovedal, v tom zmysle, že či mu nehraje. Obžalovaný 2/ mu celý čas vypisoval, chcel sa stretnúť, volal mu, asi sa bál aby nešiel na políciu. Na ďalšie otázky obžalovaný 1/ uviedol, že nepredpokladal, že je dom obývaný, podľa obžalovaného 2/ mal byť prázdny. Tento mu nechcel povedať odkiaľ vie, že tam majú byť peniaze. Keď sa s obžalovaným 2/ rozprávali neskôr po skutku, tento mu povedal, že ho ohľadom peňazí neoklamal, nepýtal sa ho prečo napadol poškodenú. S obžalovaným 2/ pred skutkom nemal žiadny konflikt, mali spolu len kriminálny vzťah, začali s ním konflikty potom čo sa s ním stretol na polícii, vtedy sa nepohodli, že sa ku skutku priznal. Ďalej uviedol, že je pravák. Do domu vošiel ako prvý po vzájomnej dohode s obžalovaným 2/. Na poschodí sa následne rozdelili, aby rýchlejšie našli peniaze. Nemá prezývku, jeho otec mal „kapor“, ak ho niekto osloví tak „kaprov syn“. Cestou do O. mal obžalovaný 2/ slnečné okuliare na holej hlave a v dome ich mal na šiltovke, ktorú mal na hlave. Kde mal šiltovku v aute, to netuší.

Obžalovaný 2/ na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 uviedol, že skutok nespáchal, celé prípravné konanie bolo smerované voči jeho osobe tak zo strany vyšetrovateľa ako aj prokurátora. V predmetný deň sa s obžalovaným 1/ viezol vo Zvolene na bielom N., keďže obžalovaný 1/ mu hovoril, že toto vozidlo patrí jeho kamarátovi. Stretli sa v čase cca 16.00 hod. v krčme I. kde mal aj šoféra a obžalovaný 1/ mu hovoril, že tento jeho šofér pil. Po vzájomnej dohode sa potom vozili po H.. Asi v čase cca o 20.30 hod. sa stretli pred B. A. H. s kamarátom B. S.. Obžalovaný 1/ ho vtedy požiadal, či by ho nezaviezol k priateľke do O., pričom predtým ho ešte mal zaviesť domov, čo aj urobil. Obžalovaného 1/ s Milanom Bahylom čakal pred bytovým domom obžalovaného 1/ asi 20 min. a následne keď sa do vozidla obžalovaný 1/ vrátil, išli s ním do O.. Obžalovaný 1/ ho navigoval kde má v O. s vozidlom ísť, povedal, že má zastaviť pri potravinách kde aj zastal. Obžalovaný 1/ mu ešte vo H. povedal, že sa u priateľky dlho nezdrží, možno 10-15 min. Obžalovaný 1/ s vozidla vystúpil a odišiel. Oni s S. čakali na neho v aute. Ako vychádzal z vozidla mal obžalovaný 1/ na hlave jeho šiltovku, na ktorej mal slnečné okuliare vsunuté nad šiltom. Túto šiltovku si zložil ešte vo H. potom čo prvý krát sadol do vozidla N.. Vtedy si ju už obž. 1/ nasadil na hlavu a celý čas s ňou chodil. Vo vozidle čakali s S. na obžalovaného 1/ pred potravinami asi 1-1,5 hod., keď sa obž. 1/ do vozidla vrátil. Povedal mu, aby sa odtiaľ pohli a odišli preč. Ešte sa obžalovaného 1/

vtedy posmešne spýtal, či si aspoň vrzol. On mu na to povedal, choď preč. Následne nato sklonil hlavu a písal si niečo do telefónu. Obžalovaný 1/ v čase príchodu aj odchodu zo O. sedel na zadnom sedadle, tam sa presúval. Cestou vo H. na kruháci pri K. A. B. S., ktorý ho o to požiadal. Následne išli domov k obžalovanému 1/ na M. kde mu kázal odparkovať vozidlo s tým, že ide domov. On sám v tom čase býval v B., mohlo byť asi 02.00 h., nie je si istý. Vozidlo odparkoval, obžalovaný 1/ odišiel domov a on išiel pešo do centra, nakoľko sa mu vybil telefón a nemohol si zavolať taxík, následne na taxíku spred M. odišiel a išiel domov do B.. Zo spisu vie o slnečných okuliaroch. Má za to, že obžalovaný 1/ sa chce vyviníť. Skutok nespáchal, obžaloba bola vypracovaná na základe prípravného konania. S obžalovaným 1/ sa stretol potom pred Vianocami roku 2017, predtým boli v kontakte na facebooku, cez SMS. V tom decembri 2017 mu obžalovaný 1/ povedal, že má kupca na mobil aj notebook, preto mu tieto veci odovzdal. Tieto veci mal on predať a dať mu za ne peniaze, čo však neurobil. Nevrátil mu ani veci ani mu nedal peniaze za ne. Obžalovaný 1/ spáchal skutok v rámci podmienenečného prepustenia z výkonu trestu a nikto sa týmto nezaoberal, nezaoberal sa pravdivosťou jeho výpovede. Obžalovaný 1/ sa chcel dostať do pozície spolupracujúceho obžalovaného. O tomto konaní sa sám dozvedel až z uznesenia o vznesení obvinenia doručeného mu poštou do výkonu trestu v inej veci. V tomto uznesení bolo uvedené, že bol obvinený na základe na mieste nájdených jeho slnečných okuliarov. Pokiaľ v prípravnom konaní pri svojom prvom výsluchu v právnom postavení obvineného nespomenul meno tretieho človeka v aute, on netvrdil v tejto výpovedi výslovne, že bol vo vozidle s obžalovaným 1/ sám. Ďalej uviedol, že je ľavák. Viac-menej sa pozná s otcom obžalovaného 1/. O obžalovanom vedel, že je „kaprov“ syn, spoznal ho potom, čo si tento chcel kúpiť ako 14. ročný marihuanu, čo telefonicky oznámil jeho otcovi. Po tomto išiel obžalovaný 1/ na liečenie. Nevie, či aj toto nie je motívom konania obžalovaného 1/ v tejto veci. Od decembra 2017 nebol s obžalovaným 1/ v podstate v kontakte. Od obvinenia má naňho svoj názor. Manželka môže potvrdiť, že v decembri 2017 keď mu obžalovaný nevrátil peniaze ani veci, ktoré mal predať mu napísal, že je „na facky“ a vtedy si ho aj obžalovaný 1/ blokoval v messengeri.

Nakoľko obžalovaný 2/ nesúhlasil po zmene v osobe samosudcu s touto zmenou a žiadal vykonať hlavné pojednávanie znova, súd podľa § 277a Tr. poriadku opätovne vypočul obžalovaného 2/, vzhľadom k tomu, že obžalovaný 1/ súhlasil so zmenou v osobe samosudcu súd vychádzal z jeho výpovede na pôvodnom hlavnom pojednávaní a tiež súd podľa § 277a ods. 3, ods. 4 Tr. poriadku prehral zvukové záznamy z predchádzajúcich hlavných pojednávaní, aby sa oboznámil s výpoveďami poškodenej a svedkov a prečítal časť zápisnice z hlavného pojednávania o výpovedi znalkyne M.. K.T. V..

Obžalovaný 2/ na hlavnom pojednávaní (po zmene samosudcu) dňa 18.06.2021, uviedol, že mu bolo 23.03.2018 doručené uznesenie o obvinení, kde bolo uvedené, že mal spáchať trestný čin ublíženia na zdraví a v tomto uznesení sa dočítal, s kým bol obvinený a že to bolo na základe nájdenia slnečných okuliarov v obci O.. On si nevedel hneď spomenúť, či sa tam v tom čase nachádzal alebo nie, bolo to už skoro rok a podal voči uzneseniu sťažnosť, kde túto riešil krajský prokurátor, ktorý skonštatoval v rozhodnutí, že túto vec, tieto okuliare nie je možné považovať za dôkaz odôvodňujúci vznesenie obvinenia voči mne. Obžalovaný C. mal dva mesiace na to, aby si rozmyslel čo ide vypovedať, lebo aj jemu bolo doručované toto uznesenie a vyšetrovateľ I. ho predvolal na výsluch až dva mesiace po prevzatí uznesenia. Teda obžalovaný C. vedel, že tie okuliare mal na hlave aj s jeho šiltovkou. Ku skutku obžalovaný uviedol, že v deň skutku sa s obžalovaným 1/ stretol v meste pred I. a teda nie je pravdou, že by mu telefonoval dva dni pred tým a že mal nejaký tip. C. ho oslovil s tým, že či má auto a vodičák, resp. či vie šoférovať auto, lebo kamarát mal vypité a tackalo ho. Ďalej obžalovaný 2/ uviedol, že si potom v aute zložil z hlavy šiltovku, kde som mal aj slnečné okuliare a tie boli nad šiltom. Túto šiltovku si potom dal na hlavu obžalovaný C.. Boli v herni B. s obžalovaným C. a hrali na stroji a stretli sa s B. S., bolo to o 20,30 hod. večer, keď sa ho C. spýtal, či ho neodvezie do O. za nejakou babou, že sa nezdrží dlho. Išli tam aj s B. S., chceli sa porozprávať, lebo sa dlhšie nevideli, ešte išli na M. I. C., kde ho v aute čakal asi 15 minút a potom išli do obce O., kde ho C. navigoval kadiaľ má ísť a kde má odparkovať auto. Celý čas si písal na mobile a na jeho otázku povedal, že si píše s babou, ale on videl na telefóne profil jeho otca. S B. ho čakali vyše hodiny v aute a keď sa vrátil, už bol aj rád a spýtal sa ho zo srandy „či si vrzol“ na čo mu odpovedal „jeb na to a poď preč“. B. vyhodili na kruhovom objazde a C. C. M. kde vybehol a išiel domov. On si vtedy zabudol pýtať šiltovku od neho a keďže sa mu vybil mobil, išiel peši k M., kde si zobral taxík. Myslí si, že sa chcel obžalovaný 1/ dostať do pozície spolupracujúceho obvineného, pričom skutok spáchal v podmienke a chcel aj zhodiť na neho vinu z ublíženia na zdraví. Obžalovaný 2/ ďalej uviedol, že sa lepšie pozná s otcom obžalovaného 1/, aj s ním sedel vo väzbe, neraz spolu aj pili, on robil vyhadzovača aj v B.. S obžalovaným 1/ sa v podstate iba zdravil. Spomína si na situáciu, keď mal obžalovaný 13-14 rokov, keď si chcel na H. od niekoho kúpiť marihuanu a on to zatelefonoval

jeho otcovi. Otca obžalovaného 1/ ako aj obžalovaného 1/ prezývajú „kapor“. On sám je ľavák. V deň skutku v Sielnici mal oblečenú svetlú mikinu značky NIKE a krémové rifle. Obuté som mal „Hi Tegy“. Ďalej uviedol, že v súčasnosti má 96 kg a 184 cm a v auguste roku 2017 mal cca 106-107 kg, teraz schudol. S obžalovaným 2/ sa stretli ešte pred Vianocami 2017, predtým si s ním písal, lebo synovi chcel kúpiť nový notebook a prípadne telefón, s tým, že starší notebook chcel predať, tento bol tiež synov. Asi týždeň pred Vianocami prišiel za ním obžalovaný 1/ a notebook a telefón mu dal a mal sa stretnúť s osobou W. R., ale následne ako zobral tento notebook a mobil už mu najprv odpisoval len, že príde, potom už neodpisoval, neprišiel, notebook nevrátil ani peniaze.

Svedkyňa - poškodená B. A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že býva sama v rodinnom dome. Spávala v zadnej časti domu v spálni. Do 22.30 hod pozerala TV v spálni a potom si ľahla. Ako spala, otočená na boku, hlavou ku stene, prebrala sa na bitie po hlave, po zátylku. Videla len dlhé štíhle ruky, ktoré aj dotykom cítila. Bola vo veľkom strese. Sadla si na posteli. Chránila si hlavu obidvoma rukami pred údermi. Už sa nevládala brániť. Spadla v posteli na chrbát. Bola bitá ďalej. Znovu sa posadila, ale keď sa už znovu nevládala brániť, spadla zas na posteľ. On sa asi zľakol, že ju zabil. Začal ju prikrývať paplónom, po ktorom ju trieskal. Prtláčal jej paplón na hlavu. Keď s týmto prestal, stihla si odkryť hlavu. Keď útočník už preskakoval prah izby do kuchyne, videla len siluety jeho ruky a to z pouličného osvetlenia cez kuchynské okno. Okrem tejto ruky útočníka nevidela. Po celý čas útočník ani ona nič nepovedali. Mala v spálni mobilný telefón na stolíku pri posteli, preto hneď zavolała známej B. A. a povedala jej, že ju prepadli a poprosila ju, aby hneď prišli. Následne sa išla pozrieť na seba do zrkadla. Cestou pozapalovala svetlá v dome. Vtedy videla v chodbe plnú chodbu vecí - oblečenia, kabátov, plnú cestovnú tašku obuvi a bol tam aj jeden obraz z poschodia domu. Na chodbe bolo otvorené okno a tiež na pivnici bolo okno vypáčené. Išla známym otvoriť vchodové dvere a vrátila sa späť do spálne, kde ich čakala. Sedela na gauči. B. A. s manželom prišli takmer hneď po jej telefonáte. Potom privolali aj políciu. Kto volal záchranku to nevie. Tiež prišla aj sestra L. M.. Chcela ísť na ošetrovanie do S. S., preto ju odviezol pán A. na ošetrovanie, pretože sa celá rodina liečia v S. S.. Tu bola hneď hospitalizovaná. Na urgente bola hneď podrobená röntgenu ruky a hlavy. Bol jej potvrdený otras mozgu a zlomenina pravej ruky. Kvôli zlomenine musela byť hospitalizovaná. Keď bola vypočúvaná kriminálkou, ešte v nemocnici sa dozvedela o čiernych slnečných okuliaroch, ona o nich nič nevedela, také nenesie. Po skutku videla v spálni, kde bola prepadnutá, na stolíku sáčok s korením. Tiež videla porozhadzované veci v kuchyni, kde boli vyhádzané aj jej peňaženky v kuchyni, tieto boli pootvárané. Vo všetkých izbách, okrem spálne, v ktorej spala boli vyhádzané skrine. Tiež v jednej obývačke boli vyhádzané skrine, ale menej. Myslí si, že museli byť v dome veľmi dlho, kým to všetko prichystali a povyhadzovali. Koberce, ktoré boli zrolované v chodbe, kde aj bolo otvorené okno, už boli zrolované aj predtým, jedná sa o jej koberce. V izbe, v ktorej došlo k útoku nebolo rozhádzané nič čo by nasvedčovalo, že aj tam došlo k hľadaniu vecí k odcudzeniu. Po skutku našla peňaženky 3 alebo 4, boli pred miestnosťou, kde bola napadnutá, teda v kuchyni. Pred skutkom ich mala v kuchynskej linke v zatvorenom nadstavci - skrinke. Po skutku ich videla, jednu určite na stole a asi dve na zemi a otvorenú. Okrem páchatel'a, ktorý ju napadol neregistrovala nikoho iného. Obvinených videla prvýkrát na prvom hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019. Po skutku krvácala v tvárovej časti a ďalšie zranenia boli to, že cítila bolesť v pravej ruke, zápästí a ruku mala prepadnutú. Tvár mala dobitú, modriny na nej, poudieraná bola po tele, po prsníkoch, po kolenách. V ruke má skrutyky, všetko jej z nej padá, má ju neohybnú. Stále v ruke pociťuje bolesti. Pred skutkom nemala zdravotné problémy. Útočník ju udieral obidvoma rukami na zátylok hlavy. Čo mal páchatel' oblečené nezachytila, zrejme podľa nej nemal ani rukavice, ona ich necítila. Myslí si, že páchatelia museli byť dvaja, keďže tam bolo toľko nanosených vecí, ako by ich jeden odnášal.

Svedkyňa B. A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že býva tri domy od poškodenej. Táto im volala o 01.30 hod, že bola prepadnutá. Žiadala ich, aby ku nej prišli. Keď k nej s manželom prišli, dvere boli otvorené, lebo poškodenú predtým požiadala, aby ich otvorila. Poškodená sedela na gauči v izbe, v ktorej mala byť prepadnutá. Táto si držala ľavou rukou svoju pravú ruku, táto jej ovisala, sťažovala sa na ňu, že ju bolí. Nad ľavým obočím mala rozťaté čelo, tiekla jej odtiaľ krv. Všade bola krv, na posteli, na vankúši a paplône a na pyžame poškodenej. V celom dome videli bordel, povyhadzované šuflíky. Poprehadzované boli veci. Tiež v chodbe pri vchode dverí boli veci na kope, kufor, vrecia. Keď videli, v akom je poškodená stave, hneď manžel zavolał políciu. Rýchlu zdravotnú pomoc volali policajti. S odstupom jednej hodiny zavolała sestru L. M., aby jej prišla pomôcť, čo majú robiť. V tom čase tam ale už boli policajti. Vie, že rýchla zdravotná pomoc dala poškodenej injekciu a po jej ošetrovaní odišla. Nevie prečo táto nezobrala poškodenú. Poškodená chcela ísť na vyšetrovanie do BB. Ďalej svedkyňa uviedla, že Y. L. A. je jej syn, tento pracuje na polícii vo Zvolene, je policajt, podľa nej je vyšetrovateľ.

Svedok B. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní čo sa týka jeho stretnutia s obžalovanými a ich následnej cesty do Sielnice, ako aj ich pobytu v O.. Ďalej uviedol, že s obžalovaným 2/ sa stretol po dlhšom čase v B., H., preto sa s ním išiel previesť do O.. Cestou do O. O. B. S. rozprával niečo v tom zmysle, ako sa má. Išiel sa s nimi len previezť, mal čas. Obžalovaného C. dovtedy nepoznal, on sa mu v ten večer predstavil ako kapor. V ten deň sa od obžalovaného 2/ dozvedel, že sa jedná o B. C., dozvedel sa jeho meno. Obžalovaný 2/ mal niečo športové a obžalovaný 1/ maskáče, tmavú bundu a šiltovku. Myslí, že mal na šiltovke okuliare, asi športové hrubšie. Obžalovaný 2/ mal na sebe nejakú bundu s dlhým rukávom svetlej farby a tiež nejaké svetlé nohavice, buď rifle, alebo nejaké športové nohavice. Obžalovaný 2/ nemal na hlave šiltovku ani okuliare. K rozporom ohľadne výpovede z prípravného konania týkajúcej sa opisu slnečných okuliarov uviedol, že pred vyšetrovateľom povedal, že sa jednalo o športové alebo elegantné čierne, značku nevie. Keď vyšetrovateľovi uviedol, že ich nevie presne opísať, zaprotokoloval len toto. Počas toho ako čakali na C., nevystúpili z vozidla. S obžalovaným 2/ sa po skutku stretol počas výkonu trestu v Banskej Bystrici - Kráľovej, s jeho rodinnými príslušníkmi sa nestretol, len ich videl v meste. Nemal na neho však telefónne číslo. Stretával sa aj s bratom obžalovaného 2/, B. S.. V roku 2017 sa s obžalovaným 2/ a jeho bratom B. stretával v jarných a letných mesiacoch 2017 a to máj, jún, júl, august 2017. Počas cesty do Sielnice sa obžalovaní medzi sebou nerozprávali, C. si ťukal celú cestu do telefónu. Písal si s niekým. Asi mal dotykový telefón. Keď sa obžalovaný 1/ vrátil do auta nekomunikovali spolu. Obžalovaný 1/ prišiel do auta zadýchaný a povedal obžalovanému 2/ „poď preč, poď preč“. On v tom čase sedel vpredu. Po tomto sa už obžalovaní medzi sebou nerozprávali. Jeho nezaujímalo prečo sa vrátil zadýchaný, nič sa ho nepýtala ani on, ani obžalovaný 2/. Na ďalšie otázky svedok uviedol, že majú spolu s obžalovaným 2/ len kamarátsky vzťah, pričom odmietol sa vyjadriť k tomu, čo v aute s obžalovaným 2/ robili kým čakali na obžalovaného 1/.

Svedkyňa K. Š. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného 2/ nepozná, len z počutia alebo videnia, možno sa stretli v meste, ale nerozprávali sa. Pozná len jeho sestru a to z práce. Obžalovaného 1/ C. pozná už dlhšie, jedná sa o osobu vo veku okolo 30-32 rokov, vysoký, chudý, vlasy na krátko ostrihané, jeho mama robí na O. vo škôlke a bola učiteľkou jej dcéry v škôlke. Mala s ním normálny priateľský vzťah a to niekedy v roku 2019, potom asi začal brať drogy a išlo to s ním dole vodou. Potom prestali mať kamarátsky vzťah, lebo sa dozvedela, že jej chcel nabehnúť na byt a okradnúť ju. Obžalovaný 1/ má prezývku po otcovi „I.“. Jeho otca volajú kapor a obžalovaného „I., B. I.“. Vzťah s obžalovaným 1/ nemali žiadny. Obžalovaný 1/ je hanbou svojej rodiny, nemajú spolu dobrý vzťah, zvykol prespávať na hoteloch alebo moteloch a keď neboli voľné, tak ho ona prichýlila. To bolo na Š. X, H., keď u nej prespával. Jedná sa o mamin byt, kde ona prespávala, tento byt má dva balkóny. A. S. V. je jej dcéra, býva teraz v O., ale trvalý pobyt má vedený na CY., O.. V auguste 2021 bola vo väzbe v Banskej Bystrici. Pozná sestru obžalovaného 2/, volá sa I.C. M.. Má ju za priateľku na facebooku a posielala jej aj list na adresu, ale tento jej zrejme neprišiel. Poslala list teda cez A. S. I. M. sa spoznala začiatkom roka 2019 a to vo fabrike, bola to nejaká talianska firma, kalibrovala súčiastky do práčok. Pracovali na jednej linke. Robili tam a stretávali sa do apríla - mája 2019, potom I.Á. išla robiť do inej firmy a ona sama tiež. Po tomto období si telefonovali a písali na facebooku. Bol medzi nimi taký kolegiálny vzťah. I. posielala dva listy a to jeden na adresu domov do B., ale tam neprišiel. Druhý list posielala cez dcéru, aby C. tento list dala. V tomto liste písala o čom sa rozprávali s I. na balkóne, bola zvedavá, tak sa ho pýtala. Najprv sa o tomto incidente dozvedela od I., lebo sa pýtala, ako sa majú bratia, lebo vedela, že má bratov. Povedala jej, že jej brat B. W. A. C. a jej brat B. je zavretý, že mal s I. spraviť nejaký dom v O., to bolo všetko, čo sa spolu bavili. To bolo začiatkom roka 2019. O tomto sa bavili v robote. Následne koncom roka 2019, pred Vianocami, kapor mal vtedy narodeniny alebo niečo oslavovali, išli spolu vonku fajčiť na balkón v byte a tam sa ho spýtala, že ako to bolo s tým domom, že či tam bol aj B., že prečo tam bol B. v tom dome, keď tam nebol a kapor uviedol, že mal požičané okuliare a šiltovku a okuliare tam stratil. Pýtala sa ho, ako mohol stratiť okuliare, keď ich mal na očiach. On jej povedal, že nemal okuliare na očiach, ale na šilte, hore. Potom jej tiež povedal, že veľa vecí, ktoré povedal na polícii, že klamal a že on nepôjde na veľké roky do basy. To je všetko, čo jej povedal. C. vtedy nepovedal kde bol obžalovaný 2/, len o sebe hovoril. Uviedol, že prišiel dnu do domu, vie, že to malo byť niekde v O., lebo jej to dcéra hovorila. Zrazu ho teta načapala a či ju zrútil alebo zbil to nevie a že stratil okuliare, čo mal od B. požičané, keď utekal z domu. Obžalovaného 2/ nijako nespomínal, hovoril iba o sebe a o obžalovanom 2/ nehovoril. Ešte to povedal, že preto je do toho obžalovaný 2/ namočený, lebo tam boli nájdené okuliare. Ona sama bola pri situácii, kde sa pobil kapor s kamošom. Chcela to I. už dávnejšie povedať, ale nejako na to zabudla, potom bola na PN, chodila do roboty. S I. bola v kontakte aj po stretnutí s kaprom cez sms aj telefonicky, tak do januára 2020, potom už nie. O obžalovanom 1/ ešte uviedla, že bral istý čas aj heroín a chodil si brať

do BB, keď mal krízu bol agresívny fyzicky aj verbálne, je to nervák. Voči nej sa to ale nikdy neprejavilo, že by bol voči nej agresívny. Ona sa potom neskôr dozvedela od jeho kamaráta A. A., že chce na ňu obžalovaný 1/ urobiť lúpežné prepadnutie. A. A. poznala len krátko, od 02/2020 do 04/2020 kedy bola zadržaná. Tento Viktor jej robil šoféra, aj iným ľuďom ak potrebovali. Svedkyňa na ďalšie otázky uviedla, že v minulosti tiež páchala aj krádeže a chodili aj spolu s obžalovaným 1/, obžalovaný 1/ sa pozná aj s jej bývalým mužom. Voči nej obžalovaný 1/ nemal dôveru. On len uvádzal všetko o sebe, neuvádzal, že či tam bol sám alebo nebol sám ani presne čo tam robili. Pri rozhovore s ňou sa C. nevyjadril, kto fyzicky zaútočil na starú pani.

Svedkyňa I. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný 2/ je jej brat. Jej prezývka je C., všetci ju tak volajú. K. Š. pozná z práce. Spoznala sa s ňou v robote vo A. v januári, februári 2018, keď tam nastúpila, predtým sa nepoznali. Začali sa rozprávať o všetkom a zdôverovali sa so všetkým, či rodina, či muž. Dôverovali jedna druhej, aj si volali na messengeri. Keď odišla z práce 02/2018 ostali v kontakte, ozaj mali dobrý vzťah. A. S. V. je dcéra K. Š.. Teraz s K. nie sú v kontakte, raz jej dcéra K. písala na messenger, že jej mama jej volala a pýtala, či jej prišiel list. Potom si aj bola u Vanesy po list. Následne kontaktovala obhajcu svojho brata, že čo idú robiť. S K. bola v kontakte aj po zmene práce, občas sa náhodne stretli v meste, objali, porozprávali, zasmiali, niekedy si aj zavolali. Potom bol ten kontakt sporadickejší a už sa len dozvedela, čo porobila a bolo jej to ľúto. Nevie presne časovo uviesť, dokedy spolu boli v kontakte, kým bola zadržaná.

Podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku, čítala sa svedecká výpoveď X. C. z prípravného konania zo dňa 04.07.2019, kde uviedol, že je bratom obžalovaného 1/, obžalovaného 2/ nepozná, nevie kto to je. S bratom sa nestretáva, len mu občas zatelefonuje, keď potrebuje peniaze. O ňom, ani o jeho trestnej činnosti nemá žiadnu vedomosť. Na ďalšie otázky uviedol, že v auguste 2017 nebol s bratom ani s B. S. v obci O., ani ich tam neviezol. Motorové vozidlo zn. A. V. K.. Č.. H. XXX S. bolo ich, vlastnil ho otec, ale aj on ho používal. V lete roku 2017 mali aj N. Y. S. farby, je to mamine auto. Myslí si, že jeho brat nie je násilnej povahy, je pravák. Brat nemá žiadnu prezývku, otca volajú kapor, ale otec nechce, aby jeho alebo brata niekto tak volal.

Znalkyňa MUDr. W. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vypracovala znalecký posudok v júli 2019, kde vyšetřovala obžalovaného S. v CPZ Banská Bystrica. Na záveroch znaleckého posudku trvá, u menovaného nezistila žiadnu duševnú poruchu ani chorobu, ani závislosť na alkohole ani iných omamných látkach. Ako bolo konštatované v znaleckom posudku do popredia vystupuje poruchová osobnosť obžalovaného, čo však nie je duševná choroba alebo porucha, ale sú to odchýlky povahy od bežnej normy. Pokiaľ v závere znaleckého posudku konštatovala, že náprava obžalovaného je diskutabilná, toto vyplynulo jednak zo znaleckého vyšetřenia a jednak zo skutočností ako vek, kriminálna kariéra menovaného, nakoľko jedno nevylučuje druhé. Osobnosť človeka sa formuje po celý život, obžalovaný už na druhom stupni ZŠ mal zníženú známku zo správania a zhoršil sa mu prospech, strednú školu nedokončil a odišiel, keď sám na toto uvádzal, že toho času bol zlákaný na zlé chodníčky. Následne bol obžalovaný trikrát vo výkone trestu, ale aj keď sa vrátil, nedošlo u neho k nejakej náprave a teda uvedené konštatovanie vyplýva jednak z tohto a tiež aj na základe samotného vyšetřenia. Jedna vec je to, čo obžalovaný hovorí a druhá vec je jeho správanie, keď obžalovaný bol už v niekoľkých zariadeniach na prevýchovu, kde po návrate hovoril ako zmení svoj život a deklaroval svoju nevinu, toto však nič nemení na závere, ktorý konštatovala v znaleckom posudku. Pri vyšetření použila klasické znalecké forenzné vyšetřenie, na základe ktorého posudzovala, či menovaný trpí duševnou poruchou. V otázke spolupráce obžalovaného 2/ počas vyšetřenia odkázala v podrobnostiach na stranu 18 znaleckého posudku, kde uviedla, že bolo potrebné obžalovaného opakovane usmerňovať, čo vnímal ako nezaujím o to, čo rozpráva a dosť dlho trvalo toto vyšetřenie, keď obžalovaný chcel hovoriť o sebe a o tom životnom období spáchania skutku, kde opakovane uvádzal, že tam nebol, že sedel v aute, že sa teší na súdne pojednávanie, že sa ukáže pravda.

Znalkyňa M.. K. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že osobnosť obžalovaného B. S. nie je charakterizovaná žiadnym duševným ochorením. Má ambície uspieť v zamestnaní, byť prospešný pre svoju rodinu, nedopúšťať sa ďalších trestných činov, ale tieto jeho dobré úmysly a aspirácie sú v realite narušované tým, že je to osobnosť impulzívna, koná bez rozmyslu aké jeho činy budú mať dopad pre neho a jeho okolie. Tým je zvýšená pravdepodobnosť, že by sa v budúcnosti mohol dopúšťať rozličnej trestnej činnosti a v prípade, že mu bude uložený trest odňatia slobody je pre neho vhodné zaradenie do intenzívneho programu návniku sociálnych zručností. Ďalej znalkyňa na otázky uviedla, že

znalecké psychologické vyšetrenie sa odohrávalo za špecifických okolností, prebiehalo v CPZ a kedy obvinený bol z tejto okolnosti rozrušený, podráždený, mal záujem prioritne riešiť túto okolnosť, teda prečo je tam umiestnený, keď bol ochotný spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní. Nemal záujem o absolvovanie psychologického vyšetrenia, vypracovania techník, odpovedať na otázky, ktoré sú nutné na vypracovanie znaleckého posudku. Ďalej uviedla, že psychologické vyšetrenie spočíva v dvoch zložkách, jedno je psychologický rozhovor, kde sa robí osobná, rodinná anamnéza a vyjadrenie k samotnému predmetnému trestnému činu. Druhou zložkou je použitie psychologických techník, kde sa dávajú techniky, ktoré sa nazývajú projektívne a ostatné, výkonové a dotazníkové techniky. Pri výkonových a dotazníkových technikách má aj bežný priemerný človek stále prehľad, na čo je tá technika zameraná. Pri projektívnych technikách každá osoba tento prehľad stráca a spôsobom akým ich realizuje, potom psychológovi dáva možnosť ich kvantitatívne a kvalitatívne vyvrátiť. B. S. pri tejto technike mal najhoršiu spoluprácu, odmietal reagovať a charakter odpovedí takéhoto typu znamená, že osoba nechce, aby sa zistili jeho pravé povahové vlastnosti. Skutočnú podstatu a osobnosť. Táto technika sa považuje v psychológii a psychiatrii za najdôležitejšiu techniku na diagnostiku osobnosti. Preto je veľmi významné, akým spôsobom je spracovaná. Keď subjekt takto reaguje, je za tým určite aj snaha neodhaliť sa, niečo zamlčať, niečo neprezradiť, neriskovať že výjdu najavo informácie, ktoré by boli pre neho nepriaznivé. Na začiatku sa osoby vždy pýtajú na jeho zdravotný stav, ako sa v ten deň cíti, to sú základné otázky, ktoré sú súčasťou každého psychologického vyšetrenia, boli kladené aj B. S. a sú popisované aj na strane 14 aj na strane 16 znaleckého posudku. Zdravotný stav B. S. mohol teda mať vplyv na vykonané techniky, čo aj v znaleckom posudku na strane 20 uviedla, kde sa môže zhoršiť výkon pozornosti, sústredenosti, krátkodobej pamäti. Ale na projektívne techniky na takýto stav nemá význam, že by ich skreslil. Zdravotný stav obžalovaného 2/ nemal dopady na závery znaleckého posudku. Znalčka ďalej uviedla, že psychológovia sú zvyknutí pracovať s ľuďmi, ktorí nie sú psychicky v pohode, ktorí odmietajú psychologické vyšetrenie, ktorí sú vo výraznom emočnom rozrušení, pod vplyvom duševného ochorenia, psychofarmák. Klinickí psychológovia sú schopní aj v okolnosti, keď je vyšetovaná osoba v emočnom strese, užila psychofarmaká vytvoriť relevantné závery a posúdiť psychický stav vyšetrovanej osoby. Z tohto dôvodu bolo možné objektívne posúdenie duševného stavu obžalovaného 2/ v CPZ, kedy bol zo svojho zadržania rozrušený, nespokojný a po užití Apaurinu a Neurolu. Tento jeho stav nemal vplyv na objektívne závery psychologického vyšetrenia.

Znalčka B. S. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že trvá na záveroch znaleckého posudku ako bol písomne podaný a u obžalovaného zistila závislosť na pervitíne a opijátoch, pričom pri opijátoch sa jedná o tramal a suboxone, ktoré aj sám obžalovaný udával pri vyšetrení a tieto sú aj predpisované lekárom, avšak dajú sa získavať aj mimo lekárskeho predpisu nelegálne. Nemyslí si, že závislosť je motiváciou ku krivej výpovedi.

Znalčka B. A. Č. na hlavnom pojednávaní uviedla, že trvá na záveroch v znaleckom posudku tak, ako uviedla v jeho písomnom vyhotovení. K prognóze ďalšieho vývoja obžalovaného 1/ uviedla, že vzhľadom k uvedenému popisu osobnosti obžalovaného 1/, jeho predošlej kriminogenéze a znalcom psychiatrom konštatovanej závislosti od psychoaktívnych látok je významnejšia zmena k ďalšiemu vývoju jeho osobnosti menej pravdepodobná. U obžalovaného 1/ nebola znalcom diagnostikovaná duševná porucha, ktorá by narušala jeho kontakt s realitou a teda napriek jeho závislosti, duševný stav sa pohybuje v rámci normality. Jeho poznávacie schopnosti fungujú spoľahlivo. Jeho pamäťové schopnosti sú dobré aj v jeho krátkodobej aj dlhodobej pamäti. Je schopný zapamätať si prežité udalosti aj ich reprodukovať. K záveru, že miera agresie u obžalovaného 1/ je skôr nižšia, prišla na základe projektívnej techniky - hand test, test ruky, kde výsledky uvádza na strane 21 znaleckého posudku a kde vyšiel u obžalovaného index 6:3, čo znamená, že číslo 3 je akoby agresia, to znamená, že agresia je črtou jeho osobnosti, avšak nie v takej miere, že by ho ovládala, vie si poradiť s vlastnou agresivitou a nie je dominantnou v jeho osobnosti. Tieto výsledky nezískala na základe dotazníka, ten je inou technikou a pri tejto vie dotyčná osoba určitým spôsobom upraviť výpovede vo svoj prospech, avšak hand test je projektívna technika, rozumovo menej kontrolovaná a považuje sa za objektívnu techniku. Predkladajú sa podnety vyšetrovanej osobe, ku ktorým asociuje. Ďalej uviedla, že osobnostné charakteristiky obžalovaného sú zamerané na seba a potom na druhého, až keď sú naplnené jeho potreby, až následne rieši potreby ostatných. K danému záveru došla psychodiagnostickým vyšetrením štúdiom spisu, psychodiagnostickým rozhovorom a použitím projektívnych, výkonových a dotazníkových techník. Pri vypracovaní znaleckého posudku použila štandardizované techniky a v znaleckom posudku nie je nič, čo by bolo získané neštandardizovanou technikou, teda boli použité techniky bežné pre znalecké dokazovanie.

Znalec B.. W. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na záveroch v znaleckom posudku tak ako ho vypracoval v písomnom vyhotovení. Na otázky uviedol, že zo zranení, ktoré konštatoval vo svojom znaleckom posudku nie je možné určiť, či osoba ktorá mala byť páchatelom trestného činu je pravákom alebo ľavákom, pretože následky zraňujúceho násillia sa nachádzali vo veľkom počte po celom tele poškodenej a to vo forme pomliaždenín a podkožných krvných výronov od hlavy až po kolená. Poškodená bola veľmi spredu bitá opakovanými údermi. Vie vylúčiť kopance a použitie prípadne kameňa alebo predmetu z bytu. Dospel k záveru, že to bol agresívny pästný útok. Útok bol primárne vedený na prednú časť tela, na tvár, hrudník a brucho, kde sa nachádzajú najväčšie ložiská pomliaždenín a krvných výronov, keď tieto sa nachádzali na hlave, na čele, na oboch končatinách, predlaktiach, na oboch prsníoch. Poškodená sa v čase útoku nachádzala v polohe ležmo a sedmo, ležiac a sediac na lôžku. Útočník jej bol tvárou v tvár. Vychádza z toho, že nikde na tele poškodenej, čo sa týka na bokoch tela, na chrbte alebo na sedacej časti vzadu neboli prítomné zranenia. K mechanizmu vzniku zlomeniny dolného konca vretennej a lakťovej kosti zastáva názor, že toto vzniklo na základe pudovej obrany poškodenej nastavovaním horných končatín oproti útoku. Jeden z týchto silných útokov jej zasiahol dolnú časť dlane tesne nad zápästím, kde došlo k vyvráteniu ruky smerom dozadu a vzniku tzv. extenčných zlomenín s roztrhaním väziva medzi zápästnými kosťami a to člnkovitou a polmesiačkovitou kosťou.

Znalec B.. U. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na záveroch uvedených v znaleckom posudku tak, ako je v jeho písomnom vyhotovení pričom nič nechce doplniť ani na ňom zmeniť. Stopy boli vytvorené zhodnou časťou vzoru. Nevie určiť, či sa na mieste činu pohybovali prípadne dve osoby v obuvi s rovnakým vzorom podošiev. Nepredpokladá, že by sa jednalo o dve osoby, ktoré boli v čase skutku na mieste činu s rovnakým vzorom podošiev. Na skúmanie boli predložené dve čierne želatínové fólie a to stopa 1 a 7, tieto boli zaistené na mieste činu, pričom presnú polohu nálezu on uviesť nevie. Vie len, že sa zaistili na mieste činu. Nie je možné jednoznačne určiť druh obuvi, vo vzoroch, ktoré majú v katalógu, táto vzorka sa tam nenachádza, toto aj uvádza v znaleckom posudku, že vzor obuvi sa nenachádza v dostupných katalógoch na KEÚ PZ. Zo skladby jednotlivých dezénnych prvkov vie určiť, že sa jedná o športovú obuv, avšak nie je možné určiť konkrétnu značku, výrobcu.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku súd čítal znalecké posudky (čl. 209-352). V znaleckom posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča ČES : PPZ-KEU-SL-EXP-2017/2297 zo dňa 14.09.2017 čl. 138 - 141) boli predmetom skúmania vecné stopy nájdené na mieste činu a to stopy označené ako č. 2 - plastové vreca a č. 3 - krabička, pričom daktyloskopické stopy na týchto stopách boli vyhodnotené ako neupotrebitelné. V znaleckom posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča ČES : PPZ-KEU-SL-EXP-2017/2297 zo dňa 22.09.2017 (čl. 142-145) boli hodnotené dve trasologické stopy (čl. 1 a č. 7) nájdené na mieste činu, kde bolo zistené, že sa jedná o neúplné plošné odtlačky vytvorené zhodnou časťou vzoru podošvy športovej obuvi s textilným, koženkovým a alebo kombinovaným zvrškom. V stope č. 7 sa zároveň nachádza aj malá časť odtlačku inej bližšie neurčenej podošvy obuvi. Dĺžku podošiev ako aj veľkosť obuvi pre neúplnosť odtlačkov nie je možné zistiť. V stopách č. 1 a 7 sa nachádzajú znaky na určenie len skupinovej príslušnosti podošiev športovej obuvi. Porovnaním stopy č. 1 a 7 so stopami založenými do zbierky trasologických stôp vhodných na individuálnu identifikáciu za rok 2017 v okrese Zvolen zhoda zistená nebola. Zo znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča ČES : PPZ-KEU-SL-EXP-2017/2297 zo dňa 08.02.2018 (čl. 147-150) súd zistil, že stopy zaistené pri ohliadke miesta činu a to stopa č. 1 - obliečka z periny, stopa č. 2 - plastové vreca, stopa č. 3 - krabička, stopa č. 4 - kľúč od skrine, stopa č. 5 - kľúč od skrine, stopa č. 6 - kľúč od skrine, stopa č. 9 - kľúč od skrine, stopa č. 10 - peňaženka, stopa č. 11 - peňaženka, stopa č. 12 - peňaženka, stopa č. 14 - okuliare, stopa č. 15 - obliečka z vankúša, stopa č. 16 - obliečka z vankúša. Z výsledkov DNA analýzy a porovnania vyplýva, že z krvných stôp nachádzajúcich sa na povrchu plastového vreca predloženého ako stopa č. 2, na povrchu obliečok z vankúšov č. 15 a 16 a na povrchu obliečky na perinu (stopa č. 1), z biologického materiálu zaisteného z povrchu kovového kľúča (stopa č. 6), z povrchu neznečistených častí obliečok na vankúše predložených ako stopy č. 15 a 16, z povrchu neznečistených častí obliečky na perinu predloženej ako stopa č. 1 z nečistôt nachádzajúcich sa na hrotoch drevených špáradiel predložených ako „ster spod nechtov ľavá ruka, B. A.“ bola izolovaná DNA ženského pôvodu a zistený rovnaký DNA profil je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru osoby B. A.. DNA analýzou bolo dokázané, že pôvodcom analyzovaného DNA materiálu v uvedených stopách je osoba B. A., od ktorej bola predložená porovnávacia vzorka bukálneho výteru. Zistený DNA profil biologického materiálu zaisteného z povrchu vnútorných vreciek na mince a na bankovky a z povrchu otvárania peňaženky predloženej ako stopa č. 11 pochádza od osoby mužského pohlavia a je vhodný na individuálnu identifikáciu pôvodu.

Porovnaním DNA profilov v národnej databáze bola zistená zhoda DNA profilu stopy č. 11 s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru osoby B. C., C.. XX.XX.XXXX. Prítomnosť biologického materiálu osoby B. A., C.. XX.XX.XXXX, od ktorej bola predložená porovnávacia vzorka bukálneho výteru nebola DNA analýzou uvedenej stopy zistená. Z výsledkov DNA analýzy a porovnania ďalej vyplýva, že zistený DNA profil biologického materiálu zaisteného z povrchu sedielok a ramien slnečných okuliarov predložených ako stopa č. 14 pochádza od ďalšej osoby mužského pohlavia, pričom bola zistená zhoda DNA profilu stopy č. 14 s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru osoby B. S., C.. XX.XX.XXXX. Prítomnosť biologického materiálu osoby B. A., C.. XX.XX.XXXX, od ktorej bola predložená porovnávacia vzorka bukálneho výteru nebola DNA analýzou uvedenej stopy zistená. Vo vzorkách zaistených z povrchu krabice predloženej ako stopa č. 3, z povrchu kľúčov predložených ako stopy č. 4, 5 a 9, z povrchu vnútorných vreciek na mince a na bankovky a z povrchu otvárania peňaženiek predložených ako stopy č. 10 a 12 a z nečistôt nachádzajúcich sa na hrotoch drevených špáradiel predložených ako „ster spod nechťov pravá ruka B. A.“ nebolo skúmaním zistené dostatočné množstvo vhodného biologického materiálu potrebné na úspešné vykonanie DNA analýzy a preto nebolo možné vykonať požadované porovnania.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. W. V., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia č. 95/2017 (čl. 153 - 190) vyplýva, že poškodená B. A. utrpela dňa 29.08.2017 poranenia : otras mozgu, zlomeninu dolného konca vretennej kosti s posunom, zlomeninu dolného konca lakťovej kosti s posunom, roztrhnutie väzivového spojenia medzi kosťami zápästia a to kosťou člnkovitou a polmesiačkovitou, tržnú ranu na čele vľavo siahajúcu do obočia, mnohopočetné pomliaždeniny tváre s podliatinami, pomliaždenie hrudníka v oblasti prsníkov s podliatinami, pomliaždenie brucha s podliatinou, pomliaždenie pravého kolena s podliatinou, ktoré zranenia charakterizoval znalec ako stredne ťažké poranenie. Zlomeniny vretennej a lakťovej kosti nad pravým zápästím vznikli silným tupým úderom päste do dlane pravej ruky, počas toho ako si poškodená rukami chránila hlavu pred útokom vedeným údermi pästí. Jeden z úderov jej zasiahol ľavú nadočnicovú oblasť, kde jej zmliaždil a roztrhol kožu. Aj ostatné pomliaždeniny s podliatinami vznikli následkom tupých úderov pästí. Zranenia výrazným spôsobom obmedzili poškodenú na vedení obvyklého spôsobu života. V súvislosti s predmetnými zraneniami nebola poškodená v nebezpečenstve smrti. Poškodenej v súvislosti s útokom páchatela a to konkrétne so zlomeninou oboch kostí pravého predlaktia hrozila ťažká ujma na zdraví, no nemala ohrozené svoje životne dôležité orgány. Dobu liečenia a práceneschopnosti poškodenej stanovil znalec na 100 dní. Bolesť znalec určil vo výške 4.652,-Eur.

Zo znaleckého posudku č. 10 a č. 69/2019 znalkyň MUDr. W. S., znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria a znalkyne PhDr. K. V., znalkyne z odboru Psychológia, klinická psychológia dospelých súd zistil, že obžalovaný 2/ v čase spáchania trestného činu nemal narušený úsudok ani kritickosť, preto mohol v plnom rozsahu rozpoznať jeho nebezpečenosť pre spoločnosť a ovládať svoje konanie. Obžalovaný 2/ v súčasnej dobe, ani pred a po spáchaní trestného činu nemal narušený úsudok, pre ktorý by nebol schopný chápať zmysel trestného stíhania, preto jeho zmysel chápe v plnom rozsahu. U obžalovaného 2/ znalkyňa nezistila žiadne známky duševnej choroby alebo poruchy v pravom zmysle slova, preto nepovažuje za potrebné navrhnúť a uložiť voči obvinenému žiadne liečebné ochranné psychiatrické, protitoxikomanické ani protialkoholické liečenie. Osobnostno-povahová štruktúra obžalovaného 2/ je disharmonicky štruktúrovaná s prejavmi antisociálneho správania, je emočne nestabilná, zle korigujúca svoje impulzívne prejavy. V povahových črtách prítomné tendencie k manipulatívne, amorálnemu, rýchlemu, bezpracnému zisku smerujúcemu správaniu, k teatralite, tendencie vykresľovať seba v morálne lepšom svetle (navonok sa snaží vyhovieť, pôsobiť konvenčne, plauzibilná racionalizácia svojho správania). Ide však o povahový úchylku, nie duševnú chorobu alebo poruchu v pravom slova zmysle. Ďalší vývoj osobnosti bude do budúcnosti závisieť od prostredia, v ktorom sa obvinený bude vyskytovať a aké vzorce správania si bude vo svojom živote osvojovať a ďalej presadzovať. Vzhľadom na vek obvineného, kriminogénnu kariéru, životnú filozofiu, osvojené vzorce správania, náprava obvineného i formou prevýchovy, sociálneho poradenstva je diskutabilná, skôr problematická, nemožno vylúčiť páchanie obdobnej trestnej činnosti i v budúcnosti, teda správanie v rozpore so spoločenskými normami a morálnymi zásadami.

Zo znaleckého posudku č. 4 a 5/2021 vypracovaného znalkyňami MUDr. S. V. X. B.. A. Č. zo dňa 26.01.2021 súd zistil, že obžalovaný 1/ v čase spáchania trestného činu a ani v súčasnosti netrpí duševnou chorobou alebo poruchou typu psychózy. Bola u neho zistená abnormne štruktúrovaná osobnosť s charakteropatiou toxickej genézy pri závislosti od viacerých psychoaktívnych a omamných

látok - pervitín, opioidy, ktorá sa u neho rozvíjala od pubertálneho veku, po stop prísune drog do organizmu sa u neho vyskytujú abstinenčné príznaky psychické i fyzické - nervozita, únava, slabosť, zimnica, hnačky, smäd, vyrážky. K abúzu drog je kritický, ale náhľad chýba. Obžalovaný 1/ mohol v dobe spáchania trestného činu rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a ovládať svoje konanie, nebol pod vplyvom duševnej poruchy alebo choroby. Či bol pod vplyvom návykovej látky nie je dokázané, ide len o hypotézu a tvrdenie obžalovaného, že určite bol pod vplyvom pervitínu, keďže ho pravidelne v tom čase užíval. Avšak na spáchanie trestného činu sa vedome dohodol a pripravil vopred aj s druhým obžalovaným, jeho konanie bolo cielené, zištné. Ďalej znalkyne skonštatovali, že pobyt obžalovaného 1/ na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Vzhľadom k vytvorenej závislosti od pervitínu a opioidov, osobnostnej štruktúry a prezentovanej vôli obžalovaného 1/ mu znalci navrhli uložiť ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou, nakoľko takéto liečenie absolvoval zatiaľ jedenkrát pred cca 7-8 rokmi a ktoré by malo posilniť jeho vôľu v abstinencii, ktorú zatiaľ iba verbalizuje. Osobnosť obvineného 1/ znalci charakterizovali ako zmenenú dlhodobým užívaním psychoaktívnych látok s rysmi nezdržanlivosti a emočnej lability. Jeho adaptačné schopnosti sú limitované, je prízemnejší, výrazne individualistický - na seba zameraný. Myslenie je šablónovitejšie, menej konvenčné a menej prispôsobivé, záujmy zúžené a ašpirácie plytké. Emočná zložka je slabo rozvinutá, väzby nedostatočne vrele, chýba hlbšia schopnosť pestovať vzájomnej uspokojivé medziludské vzťahy. Len nerád sa viaže a preberá na seba zodpovednosť, empatia je nerozvinutá, objavuje sa impulzivita, až afektívna odbrzdenosť. Prítomná je nezrelosť, povrchnosť, pohodlnosť, pôžitkárstvo, slabá vôľa, nestabilita, nedôvera až vzdor, známky prežitých sklamaní pri pocite zviazanosti, nesamostatnosti. Problémy nedokáže konštruktívne riešiť, ľahko sa vzdáva, uniká od podstatného k irelevantnému. Jeho sociálna pozícia je zlá, v životnom štýle prevládajú momenty vlastného záujmu, je morálne uvoľnený s možnosťou kriminálnych prejavov v správaní. Chýba mu pocit zázemia, pociťuje bezradnosť a dysfóriu, je závislejší vo svojom fungovaní, s potrebou sebaaprezentovania sa. Schopnosť obžalovaného 1/ správne a úplne vnímať sledované prežívané udalosti, zapamätať si ich, hodnotiť a následne reprodukovať, je plne zachovaná. Jeho mentálne schopnosti fungujú spoľahlivo, bez závažných patologických kvalít, kontakt s realitou je zachovaný. Sociálne pozitívne, kooperatívne postoje, čiže sociálne žiaduce správanie prevláda nad nežiadúcimi, spoločnosťou odmietanými postojmi. Direktívne, sebaapresadzujúce sa tendencie podliehajú dostatočnej rozumovej kontrole, preto miera agresie u obžalovaného 1/ a tým aj možnosť otvoreného agresívneho správania sa je skôr nižšia.

Podľa § 269 Tr. poriadku sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi, a to potvrdením o vrátení vecí (č.l. 194), lekáorskými správami (č.l. 195-201), výpisom z katastra nehnuteľností (č.l. 202), odborným vyjadrením (č.l. 203), emailovou komunikáciou (č.l. 204), kartami pachovej identifikácie (č.l. 206-207), zápisnica o OMČ + foto (č.l. 208-275), správy na obvinených (čl. 830, 832), správy mobilných operátorov (čl. 836-837, 840), odpisy z RT č.l. (288-301, 400-420), potvrdenie ÚPSVaR (čl. 790), sms komunikácia so svedkom Ľ.L. W. (čl. 854).

Podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku súd oboznámil aj obsah messengerovej komunikácie obžalovaného 1/ s osobou označenou ako U. C..

Podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku súd odmietol návrhy obžalovaného 2/ a obhajcu obžalovaného 2/ na vykonanie dôkazov a to vypočutím svedka Ľ. W., na zabezpečenie komunikácie z aplikácie messenger prostredníctvom spoločnosti Facebook, zabezpečenie spisov z príslušného OO PZ, týkajúcich sa trestných činov vlámaním do rodinných domov v Sielnici za obdobie od 01.07.2017 do 01.10.2017, nariadenie znaleckého dokazovania k zhodnoteniu hodnovernosti výpovede obžalovaného 1/ a návrh na vykonanie rekonštrukcie skutku na mieste samom. Uvedené návrhy považoval súd za nadbytočné vzhľadom na už vykonané rozsiahle dokazovanie, pričom skutkový stav považoval súd za ustálený z iných, už skôr vykonaných dôkazov (výsluchy obžalovaných, poškodenej, svedkov, znalcov, zápisnica o ohliadke mieste činu s fotodokumentáciou). Pokiaľ obžalovaný 2/ navrhoval vypočutie svedka Ľ. W., z vykonaného šetrenia prostredníctvom príslušného OR PZ bolo zistené, že tento sa dlhodobo zdržiava v zahraničí, prečítaním vyjadrenia tohto svedka (sms) bolo zrejmé, že tento si aj vzhľadom na odstup času na udalosti spojené s obžalovanými nespomína, teda jeho vypočutie, resp. odročovanie pojednávania za účelom jeho zabezpečenia by bolo neúčelné a to aj vzhľadom k skutočnosti, že navrhovaný svedok nebol priamym svedkom trestného činu, ale mal svedčiť len o skutočnosti prebratia tenisiek medzi obžalovanými navzájom, t.j. skutočnosti, ktorá sa len okrajovo dotýka predmetnej trestnej činnosti. Zároveň v tejto súvislosti súd uvádza, že tento svedok bol spomenutý vo výpovedi

obžalovaného 1/ ešte na pojednávaní dňa 02.10.2019, ktorý však nevedel uviesť údaje na jeho presnejšiu identifikáciu, tohto svedka žiadal opakovane vypočuť práve obžalovaný 2/, pričom až na pojednávaní dňa 15.12.2021 (t.j. dva roky po pojednávaní, kde bolo meno svedka spomenuté) obžalovaný 2/ až po priamej otázke samosudkyne uviedol, že svedka L. W. sám pozná, tak 5-6 rokov, ešte pred tým, ako sa mal skutok stať. Svedok robil vodiča na taxíku a občas ho vozil domov, teda odtiaľ sa spoznali. Následne sám obžalovaný 2/ (resp. jeho obhajca) súdu poskytol jeho adresu a aktuálne telefónne číslo. Teda obžalovaný 2/ uvedené údaje sprístupnil sám až po dvoch rokoch po pojednávaní dňa 02.10.2019, čím sa sám čiastočne pričínil o to, že aj vzhľadom na odstup času od skutku by bolo jeho vypočutie bezúčelné (nakoľko aj sám svedok v písomnej komunikácii so súdom uviedol, že si ohľadne skutku nič nepamätá). Navrhované zabezpečenie komunikácie obžalovaného 1/ z aplikácie messenger prostredníctvom spoločnosti Facebook súd tiež považoval za nadbytočné, nakoľko uvedenou komunikáciou sa malo dokázať, že v deň skutku, resp. deň predtým obžalovaný 1/ komunikoval so svojim otcom, resp. s inými osobami, pričom toto obžalovaný 1/ nevedel vzhľadom na odstup času potvrdiť ani vyvrátiť, poskytol potrebnú súčinnosť na nahliadnutie do tejto komunikácie a pokiaľ vzhľadom na odstup času sa táto komunikácia v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní nenachádzala v danej aplikácii, túto skutočnosť nemožno dávať na ťarchu obžalovanému 1/, keď v danom smere nebolo vykonané dokazovanie znalcom z príslušného odboru, či daná komunikácia sa nedala otvoriť, bola vymazaná, resp. kým bola prípadne vymazaná. Podstatnou skutočnosťou ale zostáva, že sa znovu jednalo len o skutočnosti, ktoré priamo so skutkom nesúvisia a okolnosť prípadnej komunikácie, resp. nekomunikácie obžalovaného 1/ (prípadne aj obžalovaného 2/) v deň skutku prostredníctvom sociálnych sietí aj vzhľadom na iné, už vykonané dôkazy má len okrajový význam. Pokiaľ obžalovaný 2/ navrhoval aj nariadenie znaleckého dokazovania na zhodnotenie hodnovernosti výpovede obžalovaného 1/, v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ohľadne osobnosti obžalovaného 1/ už bolo vykonané dokazovanie znalcami z príslušného odboru, títo aj boli na hlavnom pojednávaní vypočutí, pričom otázka (ne)hodnovernosti výpovede(i) B. C. v postavení obžalovaného 1/ nie je v konečnom dôsledku otázkou pre znalca, ale je úlohou súdu pri hodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Ostatné návrhy na vykonanie dôkazov a to zabezpečenie spisov z príslušného OO PZ, týkajúcich sa trestných činov vlámaním do rodinných domov v O. za obdobie od 01.07.2017 do 01.10.2017 a návrh na vykonanie rekonštrukcie skutku na mieste samom považoval súd za nadbytočné, pričom súd v súvislosti s navrhovanou rekonštrukciou poukazuje aj na rozsiahlu dokumentáciu z ohliadky miesta činu a pripojenú fotodokumentáciu z rodinného domu poškodenej, z ktorej je možné si vytvoriť dostatočný prehľad o priestorových pomeroch na mieste činu.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 155 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. e) Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Čo sa týka samotnej žalovanej trestnej činnosti, obžalovaný 1/ B. C. priznal spáchanie skutku právne kvalifikovaného ako porušovanie domovej slobody a to už v prípravnom konaní, kde už v prípravnom konaní a následne na hlavnom pojednávaní presvedčivo a totožne s výpoveďami učinými v prípravnom konaní popísal spôsob a priebeh spáchania skutku spoločne s obžalovaným 2/ B. S.. To, že obžalovaný 1/ naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona je zrejmé nielen z jeho výpovede, v ktorej sa k tomuto skutku doznal, ale aj z ďalších vykonaných dôkazov a to jednak z listinných dôkazov - ohliadky miesta činu s fotodokumentáciou, ktorá zachytáva poškodené okno rodinného domu kadiaľ páchatelia do domu vnikli

ako aj interiér rodinného domu, ktoré dôkazy podporujú výpoveď obžalovaného 1/ o priebehu skutku. V neposlednom rade aj zo záverov znaleckého posudku, kde bol vyhodnotený a stotožnený DNA profil obžalovaného 1/ B. C. zo stopy zabezpečenej na mieste činu a to z peňaženky poškodenej. Poškodená vo svojej výpovedi uviedla, že sa jedná o jej peňaženku, s ktorou obžalovaný 1/ nemal ako prísť do kontaktu, tohto predtým nikdy nevidela, nepozná ho. Čo sa týka časti žalovaného skutku popísaného v obžalobe týkajúceho sa fyzického napadnutia poškodenej a kvalifikovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, v tejto časti súd obžalovaného 1/ B. C. spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa ho dopustil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaní 1/ a 2/ konali spoločne v časti skutkového deja, kde po predchádzajúcej dohode sa spoločne vlámali do rodinného domu poškodenej, avšak čo sa týka časti skutkového deja, kde došlo k fyzickému napadnutiu poškodenej B. A., z vykonaného dokazovania a to najmä výsluchom poškodenej nepochybne vyplýva, že pri fyzickom útoku vnímala jednu osobu, ktorá na ňu útočí, preto možno konštatovať, že v tejto časti obžalovaný 2/ B. S. vybočil z rámca spoločnej dohody. V zmysle tejto spoločnej dohody sa mali spoločne vlámať do rodinného domu poškodenej a odcudiť tam finančnú hotovosť a teda v tejto časti skutkového deja je zodpovedný obžalovaný 2/ B. S. za trestnú činnosť spáchanú na poškodenej a to fyzickým útokom na ňu, pri ktorých utrpela zranenia presne špecifikované v skutkovej vete rozsudku. Spolupáchateľ 1/ B. C. však môže byť trestne zodpovedný a stíhaný len za trestnú činnosť, ktorá bola obsahom spoločnej dohody. Konanie obžalovaného 1/ tak ako je popisované v skutkovej vete obžaloby rovnako nenapĺňa pojmové znaky spolupáchateľstva ani účastníctva na trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona vo vzťahu k spôsobeniu zranení poškodenej B. A.. Navyše aj zo záverov znaleckého posudku č. 4 a 5/2021 vypracovaného znalcami B.. V. X. B.. Č., ktoré boli vypočuté aj na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že miera agresie u obvineného a tým aj možnosť otvoreného agresívneho správania je skôr nižšia. Uvedené závery znalcov ohľadne osobnosti obžalovaného 1/ potvrdzuje aj súdom oboznamovaný odpis registra trestov, kde je zrejmé, že hoci sa obžalovaný 1/ dopustil v minulosti viacerých trestných činov, jednalo sa vo všetkých prípadoch o trestné činy proti majetku, resp. ani v jednom prípade sa nejednalo o trestné činy násilného charakteru, čo potvrdzujú aj závery znaleckého posudku ako výpoveď znalkyne Mgr. Č. na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný nemá sklon k agresivite. Tieto vykonané dôkazy tak rovnako nepriamo potvrdzujú výpoveď obžalovaného 1/, že osobou, ktorá sa dopustila fyzického útoku na poškodenú nie je obžalovaný 1/, ale obžalovaný 2/.

Čo sa týka osoby obžalovaného 1/, má 1 záznam v registri priestupkov Ministerstva vnútra SR a to pre priestupok za fajčenie mimo vyhradeného miesta, riešený napomenutím. Má 15 záznamov v odpise registra trestov, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/27/2021 zo dňa 06.04.2021, právoplatný dňa 06.04.2021, kde mu bol uložený súhrnný trest vo výmere 4 roky a 4 mesiace, za súčasného zrušenia trestov, ktoré sú vedené v odpise registra trestov pod bodmi 11-14. Predtým bol obžalovaný 1/ odsúdený ešte rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/158/2018 zo dňa 12.06.2019, právoplatným dňa 12.06.2019 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Taktiež prihliadal na zásadu podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Obžalovanému bol za trestnú činnosť, z ktorej bol uznaný vinným ukladaný súhrnný trest vo výmere 3 roky a 6 mesiacov. Súd mu pri ukladaní trestu zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti a to, že podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona, pretože sa k trestnému činu priznal a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a to už počas prípravného konania. Zároveň však súd u obžalovaného vzhliadol dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zákona a to, že spáchal viac trestných činov (z dôvodu, že mu bol za trestnú činnosť ukladaný súhrnný trest) a to, že už bol za trestné činy v minulosti odsúdený. Pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mu v zmysle § 194 ods. 2 Tr. zákona bolo možné ukladať trest vo výmere jeden až päť rokov. Súd obžalovanému ukladal trest v polovici trestnej sadzby, vzhľadom k tomu, že sa už v minulosti dopustil viacerých porušení zákona, zároveň mu tento trest bol ukladaný ako trest súhrnný, to znamená, že súd zároveň zrušil výrok o treste ukladaný obžalovanému 1/ trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/158/2018

zo dňa 12.06.2019, právoplatným dňa 12.06.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest už vykonal dňa 04.09.2020, teda tento už vykonaný trest sa mu započíta do trestu ukladaného v tomto konaní. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného 1/ zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. V zmysle záverov znaleckého posudku súd obžalovanému 1/ uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré ako to konštatovali znalkyne má podporiť jeho zatiaľ len slovnou verbalizovanú snahu o abstinenciu od psychoaktívnych látok. Nakoľko súd obžalovaného 1/ uznal za vinného uložil mu aj povinnosť nahradiť poškodenú B. A. škodu vo výške 50,-Eur, ktorá vznikla poškodením okna rodinného domu. Uvedenú povinnosť ukladal obžalovanému 1/ spoločne a nerozdielne s obžalovaným 2/ B. S..

Obžalovaný 2/ spáchanie skutku od počiatku popieral, jeho obranu však vyvracia skupina dôkazov a to jednak výpoveď spoluobžalovaného 1/ B. C. ako závery znaleckého posudku, kde bol vyhodnotený a stotožnený DNA profil obžalovaného 2/ na slnečných okuliároch nájdených na mieste skutku, pri posteli, kde bola poškodená napadnutá. Výpoveď spoluobžalovaného 1/ B. C., ktorý sa k trestnej činnosti v spolupáchateľstve s obžalovaným 2/ B. S. doznal možno hodnotiť ako dôveryhodnú a konzistentnú, od ktorej sa v zásadných veciach pri popise podstatných okolností skutku neodklonil ani vo svojich ďalších výpovediach, keď popisoval priebeh skutku a to od okamihu keď prišli do obce O. a počas ich pohybu v rodinnom dome poškodenej. Pokiaľ obžalovaný 2/ opakovane poukazoval na rozpory vo výpovediach obžalovaného 1/, tieto sa vo väčšine netýkali samotného skutku, ale dní predchádzajúcich tomuto skutku, nemajúce závažný vplyv na hodnovernosť výpovede obžalovaného 1/. Obžalovaný 2/ tiež namietal, že je ľavákom, teda spochybnil výpoveď obžalovaného 1/ o tom, že videl obžalovaného 2/ udierať poškodenú pravou rukou. Z výpovede poškodenej však nepochybne vyplýva, že páchatel ju udieral oboma rukami, teda skutočnosť, či bol ľavákom či pravákom v tejto súvislosti nehrala veľkú rolu. Obžalovaný tiež namietal rozpor vo výpovedi obžalovaného 1/ týkajúci sa jeho postavenia v čase, keď videl útok obžalovaného 2/ na poškodenú. Súd aj v tejto časti zhodnotil výpoveď obžalovaného 1/ za konzistentnú s jeho výpoveďami z prípravného konania, keď opakovane uviedol, že videl obžalovaného 2/ udierať poškodenú, pričom on stál vo dverách miestnosti, kde došlo k incidentu. Ak je vyjadrenie obžalovaného 1/ ohľadne toho, kde stál, keď videl útok, zachytené iným spôsobom v znaleckom posudku č. 4 a 5/2021 (čl. 639, str. 16 posudku) v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že sa nejedná o zápisnicu o výpovedi obžalovaného ako dôkazný prostriedok, ktorá by bola prípadne aj verifikovaná podpisom obžalovaného, ale len o záznamy vypracované znalkyňou počas vlastného psychiatrického vyšetrenia obžalovaného 1/ (ktoré bolo navyše vykonané 3,5 roka po skutku). Obžalovaný 2/ poukazoval tiež na závery znaleckého posudku znalca z odboru trasológie, z ktorého mala vyplývať skutočnosť, že na mieste činu sa nachádzala len jedna osoba. Tento záver však nezodpovedá tomu, čo znalec na hlavnom pojednávaní v skutočnosti uviedol. Bolo totiž znalcom uvedené, že stopy boli vytvorené zhodnou časťou vzoru. Nevie určiť, či sa na mieste činu pohybovali prípadne dve osoby v obuvi s rovnakým vzorom podošiev. Nepredpokladá, že by sa jednalo o dve osoby, ktoré boli v čase skutku na mieste činu s rovnakým vzorom podošiev. Teda v skutočnosti znalec len vylúčil to, že by sa na mieste skutku pohybovali dve osoby v rovnakých topánkach, resp. s rovnakým vzorom na podošve, neuviedol však to, že by na mieste skutku bola len jedna osoba.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu bolo 23.03.2018 doručené uznesenie o obvinení, kde bolo uvedené, že mal spáchať trestný čin ublíženia na zdraví a v tomto uznesení sa dočítal, s kým bol obvinený a že to bolo na základe nájdenia slnečných okuliarov v obci O.. On si nevedel hneď spomenúť, či sa tam v tom čase nachádzal alebo nie, bolo to už skoro rok a podal voči uzneseniu sťažnosť, kde túto riešil krajský prokurátor, ktorý skonštatoval v rozhodnutí, že túto vec, tieto okuliare nie je možné považovať za dôkaz odôvodňujúci vznesenie obvinenia voči nemu. Obžalovaný C. mal dva mesiace na to, aby si rozmyslel čo ide vypovedať, lebo aj jemu bolo doručované toto uznesenie a vyšetrovateľ I. ho predvolal na výsluch až dva mesiace po prevzatí uznesenia. Teda obžalovaný C. vedel, že tie okuliare mal na hlave aj s jeho šiltovkou. Ku skutku obžalovaný uviedol, že v deň skutku sa s obžalovaným 1/ stretol v meste pred I. a teda nie je pravdou, že by mu telefonoval dva dni pred tým a že mal nejaký tip. C. ho oslovil s tým, že či má auto a vodičák, resp. či vie šoférovať auto, lebo kamarát mal vypité a tackalo ho. Ďalej obžalovaný 2/ uviedol, že si potom v aute zložil z hlavy šiltovku, kde mal aj slnečné okuliare a tie boli nad šiltom. Túto šiltovku si potom dal na hlavu obžalovaný C.. Boli v herni B. s obžalovaným C. a hrali na stroji a stretli sa s B. S., bolo to o 20,30 hod. večer, keď sa ho C. spýtal, či ho neodvezie do O. za nejakou babou, že sa nezdrží dlho. Išli tam aj s B. S., chceli

sa porozprávať, lebo sa dlhšie nevideli, ešte išli na M. I. C., kde ho v aute čakal asi 15 minút a potom išli do obce O., kde ho C. navigoval kadiaľ má ísť a kde má odparkovať auto. Celý čas si písal na mobile a na jeho otázku povedal, že si píše s babou, ale on videl na telefóne profil jeho otca. S B. ho čakali vyše hodiny v aute a keď sa vrátil, už bol aj rád a spýtal sa ho zo srandy „či si vrzol“ na čo mu odpovedal „jeb na to a pod' preč“. B. vyhodili na kruhovom objazde a C. C. M. kde vybehol a išiel domov. On si vtedy zabudol pýtať šiltovku od neho a keďže sa mu vybil mobil, išiel peši k M., kde si zobral taxík.

Pri hodnotení hodnovernosti výpovede obžalovaného 2/ je potrebné predovšetkým poukázať na jednotlivé výpovede obžalovaného a jeho vyjadrenia od samého počiatku prípravného konania. Vo svojej sťažnosti zo dňa 26.03.2018 (čl. 6) proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ktoré mu bolo doručené dňa 23.03.2018 obžalovaný 2/ uviedol, že v deň skutku sa v žiadnom prípade na mieste činu nenachádzal ani v okolí O.. Potom ako bol dňa 27.06.2018 vypočutý vo veci obžalovaný 1/ B. C., ktorý sa ku skutku doznal a vo svojej výpovedi popísal trestnú činnosť aj v spolupáchateľstve s obžalovaným 2/, ktorému bolo následne aj uznesením zo dňa 13.09.2018 vznesené obvinenie, vo svojej výpovedi dňa 08.11.2018 obžalovaný 2/ už priznáva, že v obci O. bol, avšak čakal na obžalovaného 1/ v motorovom vozidle. V tejto výpovedi obžalovaný okrem iného uvádza v podstate totožné skutočnosti ako následne na hlavnom pojednávaní, avšak v celej výpovedi nie je ako osoba, ktorá mala byť prítomná v motorovom vozidle okrem obžalovaných ani slovom spomenutá osoba B. S.. Túto skutočnosť neskôr obžalovaný 2/ odôvodnil tým, že osobu B. S. vo svojej výpovedi nespomenul z dôvodu, že mal obavy z toho, že ak by sa manželka dozvedela o jeho pomere s B. S. rozviedla by sa ním. Vo tejto svojej výpovedi obžalovaný si tiež obžalovaný 2/ s detailnosťou spomína, že počas toho ako jazdil v aute s obžalovaným C. si zložil z hlavy čiernu šiltovku zn. NIKE čiernej farby, na ktorej mal nad šiltom vsunuté čierne slnečné okuliare a túto položil na prístrojovú dosku. Následne si túto šiltovku nasadil počas jazdy B. C., čomu on nevenoval pozornosť a nepovažoval to za dôležité. Ďalej podrobne opisuje, že keď obžalovaný C. vystúpil z auta mal šiltovku na hlave aj s okuliarmi a keď sa vrátil mal len šiltovku. Prvýkrát obžalovaný 2/ spomína meno svedka B. S. vo svojej ďalšej výpovedi dňa 28.03.2019, ktorý mal byť s ním v osobnom motorovom vozidle. Je v tejto súvislosti potrebné však poukázať na to, že obžalovaný 2/ si na osobu svedka, ktorý mal byť osobne prítomný v motorovom vozidle spomína až potom ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 18.01.2019, kde v období od 19.06.2018 do 18.01.2019 bol v Ústave na výkon trestu odňatia slobody spoločne s B. S.Ý., z toho od 07.08.2018 do 18.01.2019 boli na jednej ubytovni, kde mali kontakt bez obmedzenia. Uvedené vyplýva zo správy UVTOS BB Kráľová (čl. 25.06.2019 kde sa uvádza, že obžalovaný 2/ MX. S. S. O. B. S. vo výkone trestu od 19.06.2018 do 18.01.2019, kedy mohlo dôjsť ku priamemu kontaktovaniu počas celouštavných aktivít. Od 07.08.2018 do 18.01.2019 boli na jednej ubytovni, kde už mali kontakt bez obmedzenia.

Pri hodnotení hodnovernosti výpovede svedka S. je tiež potrebné poukázať na to, že tento aj napriek tomu, že sa k tomu na hlavnom pojednávaní odmietol vyjadriť mal počas výkonu trestu pomer s obžalovaným 2/, na čo obžalovaný 2/ vo svojej výpovedi sám poukázal. Nemožno teda tohto svedka považovať celkom za nezainteresovaného na veci a k osobe obžalovaného 2/. Z jeho výpovede navyše vyplývajú tiež viaceré rozpory, keď tento uviedol, že s obžalovanými sa stretol tesne predtým ako išli do O., čo bolo tak 22.00-22.30, pričom obžalovaný 2/ uvádzal, že sa so svedkom S. stretli o 20:30 hod. Počas toho ako mali obžalovaný 2/ so svedkom čakať na obžalovaného 1/ v aute to trvalo podľa vyjadrenia obžalovaného aj dve hodiny, pričom svedok S. uviedol, že čakali na obžalovaného pol hodinu, možno trištvrte. Aj keby sme teoreticky pripustili, že do O. išli obžalovaní so svedkom až o 22:30 hod. (čo je údaj uvedený svedkom S.), pričom obžalovaný C. mal stráviť mimo auta polhodinu, resp. trištvrte hodinu, t.j. do cca 23:30 hod. (započítajúc aj cestu autom do O.), tento čas následne nie je totožný s časom uvádzaným poškodenou ako aj svedkyňou B. A., kedy došlo k jej napadnutiu. Rovnako tento časový údaj nesedí, aj pokiaľ by bola pravdivá verzia obžalovaného 2/, že stretli svedka o 20:30 hod., išli na M., kde strávili tak 20 minút a následne by sa presunuli do O., kde by čakali na obžalovaného aj cca dve hodiny (ako to uvádza obžalovaný 2/). V oboch prípadoch by obžalovaný 1/ miesto skutku musel opustiť pred polnocou dňa 28.08.2017, pričom podľa výpovedí poškodenej a svedkyne B. A., poškodená volala svedkyňu bezprostredne po skutku o 01:30 hod. Tiež v tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v dome poškodenej, čo vyplýva nepochybne z fotodokumentácie, ktorá je súčasťou zápisnice o ohliadke miesta činu boli veci poprehadzované vo všetkých miestnostiach na hornom poschodí domu a takmer vo všetkých miestnostiach na prízemí, čo v prípade, že obžalovaný 1/ B. C. sa mal zdržať v dome sám tak cca polhodinu až trištvrte (ešte je však potrebné zarátať čas strávený cestou z auta do rodinného domu a naspäť a vstup do samotného domu poškodenej) nie je pri jednej osobe fyzicky možné. Zároveň je potrebné zohľadniť aj množstvo vecí pripravených páchatelom v chodbe rodinného

domu, keď samotná poškodená potvrdila, že na chodbe síce boli zrolované pred skutkom koberce, iné veci sa tam však predtým nenachádzali. Nedôveryhodným sa súdu javí aj to, že pokiaľ by obžalovaný 1/ sa vedome pripravoval na krádež, resp. porušovanie domovej slobody u poškodenej a za týmto účelom požiadal obžalovaného 2/ o odvoz na miesto činu, či by tento trestný čin sa rozhodol vykonať aj za situácie, ktorú popisuje obžalovaný 2/ a to, že tesne pred odchodom do O. by nastúpila do auta pre neho neznáma osoba, ktorá by bola nielen svedkom jeho cesty do O., ale následne aj svedkom prípadného odnášania vecí z rodinného domu poškodenej, ktoré tam boli preukázateľne vo veľkom množstve pripravené na odvoz. Navyše ani obžalovaný 2/, ani svedok S. neuvádzali, že by si obžalovaný 1/ pri odchode z vozidla niesol so sebou veľké igelitové vrecia na odvoz vecí z domu poškodenej, ktoré sa následne našli pri ohliadke miesta činu a v ktorých boli zabalené veci na odvoz.

Nedôveryhodnou sa súdu javí aj výpoveď svedkyne K. Š., ktorá sa rozhodla vo veci vypovedať po dvoch rokoch odvtedy ako sa dozvedela závažné skutočnosti o účasti obžalovaného 1/ a 2/ na trestnej činnosti, pričom jej v skoršej výpovedi nebránili žiadne závažné skutočnosti. Svedkyňa si navyše vo svojej výpovedi vo viacerých veciach protirečí, keď na jednej strane uvádza, že obžalovaný C. k nej nemal veľkú dôveru, nemali bližší vzťah a na druhej strane sa jej mal zdôveriť so závažnými informáciami z trestnej činnosti. Navyše, v jednej časti výpovede s určitosťou svedkyňa tvrdí, že obžalovaný C. jej uviedol, že bol sám, na druhej strane na ďalšie podrobnejšie otázky tvrdí, že jej C. vlastne nehovoril, či tam bol s obžalovaným 2/, nehovoril kto zaútočil na starú pani, len vtedy hovoril o sebe. Na dôveryhodnosti výpovede tejto svedkyne nepridáva aj skutočnosť, že napriek tomu, že sa mala v decembri 2019 dozvedieť informácie o tejto trestnej činnosti a bola v tom čase v pravidelnom kontakte so sestrou obžalovaného 2/, ktorú považovala za dobrú priateľku, tieto informácie jej neoznámila s odôvodnením, že bola pracovnej zaneprázdnená a potom zabudla. Tieto skutočnosti sestre obžalovaného 2/ následne uviedla v liste po skoro dvoch rokoch odvtedy ako sa ich dozvedela. Navyše pri porovnaní výpovedí svedkýň K. Š. X. I. M. vyplynula aj ďalšie nezrovnalosti a to v roku, kedy sa mali obe svedkyne spoznať v práci, keď svedkyňa Š. uvádza január 2019 a svedkyňa Petrová január 2018. Je však možné, že v tejto súvislosti došlo len k nepozornosti, resp. nevýznamnému omylu, keď okolnosti spoločnej práce obe svedkyne následne popisovali zhodným spôsobom. V neposlednom rade pri hodnotení dôveryhodnosti výpovede svedkyne nemožno opomenúť fakt súdu známy z jeho úradnej činnosti a to, že svedkyňa K. Š. bola (zatiaľ) neprávoplatne odsúdená za obzvlášť závažnú drogovú trestnú činnosť Okresným súdom Zvolen dňa 17.12.2021 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pričom uvedenú trestnú činnosť spáchala v skúšobnej dobe iného podmienečného odsúdenia.

Zároveň pri hodnotení osoby obžalovaného 2/ vo vzťahu k hodnovernosti výpovede obžalovaného 1/ o páchaní násilnej trestnej činnosti voči poškodenej je potrebné poukázať aj na závery znaleckého posudku č. 10/2019 vypracovaného MP. S. X. M. V., z ktorých vyplýva, že osobnosť obžalovaného 2/ má labilnú afektívnu zložku, je emočne nestabilný typ, reagujúci impulzívne, často bez zváženia ďalších následkov takéhoto reagovania pre svoje okolie, resp. aj pre seba samotného. Má zvýšenú pravdepodobnosť reagovať verbálnou agresiou v záťažových situáciách a nedá sa vylúčiť ani fyzická agresia voči inej osobe. Zároveň z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný 2/ sa aj v minulosti dopúšťal opakovane trestných činov, pričom sa jednalo aj o trestné činy násilného charakteru. U obžalovaného 1/ však znalci jednoznačne skonštatovali, že direktívne, sebakpresadzujúce sa tendencie u neho podliehajú dostatočnej rozumovej kontrole, preto miera agresie u obžalovaného 1/ a tým aj možnosť otvoreného agresívneho správania sa je skôr nižšia.

Podľa § 47 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dokonaný trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, ublíženia na zdraví podľa § 155, nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2, 3 alebo 4, obchodovania s ľuďmi podľa § 179, zverenia dieťaťa do moci iného podľa § 180 ods. 2 alebo 3 alebo podľa § 181, brania rukojemníka podľa § 185, zavlčenia do cudziny podľa § 187, lúpeže podľa § 188, vydierania podľa § 189 ods. 2, 3 alebo 4, hrubého nátlaku podľa § 190 alebo § 191 ods. 2, 3 alebo 4, znásilnenia podľa § 199, sexuálneho násillia podľa § 200, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, 3 alebo 4, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, všeobecného ohrozenia podľa § 284, ohrozenia bezpečnosti vzdušného dopravného prostriedku a lode podľa § 291, zavlčenia vzdušného dopravného prostriedku do cudziny podľa § 293, založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, teroru podľa § 313 alebo § 314, násilného prekročenia štátnej hranice podľa § 354 ods. 2, 3 alebo 4, prevádzkačstva podľa § 355 ods. 3, 4 alebo 5, výroby detskej pornografie podľa § 368, genocídia

podľa § 418, teroristického útoku podľa § 419, niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419b, financovania terorizmu podľa § 419c, cestovania na účel terorizmu podľa § 419d alebo neľudskosti podľa § 425, ktorý už bol za takéto trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) a b); inak mu uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov.

Obžalovaný 2/, má 1 záznam v registri priestupkov Ministerstva vnútra SR a to pre priestupok v doprave, za jazdu bez vodičského oprávnenia. Má 5 záznamov v odpise registra trestov okrem iných pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 kedy bol odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 3T 75/03 zo dňa 10.09.2004, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do I. NVS, z výkonu ktorého bol podmienienečne prepustený Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1Pp 81/05 dňa 29.07.2005 so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov a pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a iné odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 160/11 zo dňa 30.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To 54/12 zo dňa 04.07.2012, za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, kde z uvedeného výkon bol podmienienečne prepustený Okresným súdom Košice I. sp. zn. 4 Pp 50/16 dňa 25.07.2016 so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Taktiež prihliadal na zásadu podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného vzhliadol dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zákona a to, že spáchal viac trestných činov (z dôvodu, že mu bol za trestnú činnosť ukladaný súhrnný trest) a to, že už bol za trestné činy v minulosti odsúdený.

V prípade obžalovaného 2/ prichádzalo do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody na doživotie, pretože sa daného skutku dopustil, hoci bol v minulosti už za trestný čin (uvedený v ustanovení § 47 Tr. zákona) dvakrát potrestaný, súd však obžalovanému ukladal súhrnný trest vo výmere 20 rokov, keď prihliadol na to, že obžalovaný 2/ sa síce dopustil trestného činu ublíženia na zdraví, avšak prioritne do domu poškodenej išiel s úmyslom páchať majetkovú trestnú činnosť, nie inému ublížiť na zdraví. Navyše čo sa týka možnosti nápravy u obžalovaného 2/ súd vychádzal aj zo záverov znaleckého posudku znalkyne B.. W. S. X. M.. K. V., ktoré pri prognóze ďalšieho vývoja u obžalovaného 2/ uviedli, že u obvineného je do budúcnosti vhodná forma určitého sociálneho výcviku, aby si osvojil menej impulzívne reagovanie voči ľuďom a lepšie korekčné mechanizmy v sociabilite. Vzhľadom na vek a doterajšiu anamnézu by bol potrebný dlhodobý výcvik sociálnych zručností. Obžalovanému 2/ bol zároveň tento trest ukladaný ako trest súhrnný, to znamená, že súd zároveň trest zrušil výrok o treste ukladaný obžalovanému 2/ v konaní sp. zn. 3T/38/2018 zo dňa 11.04.2018, právoplatný dňa 26.04.2018, ktorým bol obžalovanému 2/ uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného 2/ zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd uložil obžalovanému 2/ podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zákona aj ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky, nakoľko obžalovaný už bol v minulosti dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a znovu je mu ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom s prihliadnutím na jeho osobu sú pochybnosti, či po výkone trestu povedie riadny život. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému 2/ aj trest prepadnutia veci - 1 ks slnečné okuliare.

Nakoľko súd obžalovaného 2/ uznal za vinného uložil mu aj povinnosť nahradiť poškodenej B. A. škodu vo výške 50,-Eur, ktorá vznikla poškodením okna rodinného domu. Uvedenú povinnosť ukladal obžalovanému 2/ spoločne a nerozdielne s obžalovaným 1/ B. C.. Zároveň obžalovanému 2/ uložil povinnosť nahradiť poškodenej B. A. aj bolestné vo výške 4.652,-Eur, tak ako to bolo ustálené v záveroch znaleckého posudku znalca MUDr. Jaroslava Gregu a poškodenej spoločnosti Q. H. M. škodu titulom poskytnutej zdravotnej starostlivosti B. A. vo výške 3.553,63 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.